

{ אז נדברז }

פרשת ואתחנן ע"ז | גליון בין הזמנים

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

להשתתפות

בהוצאות הגליון:

- בבנק באמצעות

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

- בדואר לכתובת

זבולון 9 חיפה

משפחת פולק

תודה מראש!!!

”

בשבוע שעבר נכתב מאמר בעניין התופעה של אותם אלו ששוכרים דירות קיט ומשאירים חול ובלגן ולכלוך ולא אומרים תודה... יש כאלו שהבינו שככה זה כולם... אז חלילה!!!

חלילה להוציא לעז על עם ישראל הצדיקים... ברור שרוב הנופשים הם אנשים אנושיים שמשאירים בתים נקיים... רק מה?? לעורר!! לעורר את תשומת הלב...

אבל בינינו... אם אנחנו כבר מדברים כמו חברים... אם נצרף גם את הנינוחות של בין הזמנים... אז תרשה לי בבקשה לצעוק עליך כמו חבר: **תגיד לי: מה זה היחידות דיר המזעזעות האלו מהעיר הגדולה???** תבין אותי... אני פשוט בהלם... לפני כמה זמן נסעתי בתמימותי לשבת לעיר הגדולה... נתנו לי שם יחידת דיור קטנה... נכנסתי לבית... וחשכו עיניי!!!! דבר ראשון: מה אני רואה בכניסה?? **קיר!!!**

פניתי ימינה... מה אני רואה?? קיר!!!

שמאלה- קיר!!! קדימה- קיר!! אחורה- קיר!!

רק מה... בין קיר לקיר היו כמה מרצפות בודדות וכאן אני אמור להיות כל השבת... נחרדתי מעצם המחשבה... ו... ואז פתאום נפל לי האסימון שביחידה הזו גרים משפחה עם שלושה ילדים... ולא רק בשבת הזו אלא בעשר שנים האחרונות... איך?? רבש"ע: איך אפשר להיות בכזה מקום פצפון?? טוב... מה אעשה... גזירה היא מלפניו... כי לא יחדל אביון מקרב הארץ... לבי נכמר על עניי עמך בית ישראל... הלכתי ובררתי כמה עולה השכירות ביחידה הזו??

3300 שקל... רבון העולמים!!!! אני שכרתי דירה ב-2200 שקל... דירה הרבה יותר גדולה... עם מרפסת 30 מ"ר עם נוף לים... נו... אז מה אני אמור עכשיו לעשות?? לרחם על המשפחה האומללה הזו ש... שמה?? שבבחרתם משלמים כ"כ הרבה כסף בשביל לגור בכזו דירה פצפונת??

אדוני... תסלח ליי!!! אבל תשמע לי... כמו חברים... אני מרגיש שבדירות מהסוג הזה יש משהו שנוגד את השקפת התורה... אתה יודע למה?? כי... כי כשהייתי בדירה הנ"ל באותה שבת... אחרי חצי שעה שהייתי שם... פתאום שמעתי בת קול שיוצאת מקירות הבית מכריזה ואומרת: תצאו מפה!!! תצאו... כן... אני אגלה לך סוד: זה לא היה בת קול... זה היה עצם התחושה!!!! כשאתה נמצא בכזה בית ההרגשה הטבעית היא: לא טוב לי פה!!! חנוק לי פה!!! בא... בא נצא החוצה... טוב לי יותר בחוץ מאשר בפנים...

תסלח לי: עד כמה שידוע לי: לפי השקפת התורה כשאדם מקים בית!!!! המטרה של הבית זה שהבית ישמש כמקום מפלט מהרחוב!!! ולא שהרחוב ישמש מפלט מהבית!!!

הבית אמור להיות עיקר!!! והרחוב אמור להיות טפל!!!!

אבל אם אני מוכן להקריב את הבית שלי... שהוא יהיה צפוף וחנוק... ובלבד לזכות לגור ברחוב של העיר הגדולה... במילים אחרות: הקרבת את הבית לטובת הרחוב!!!

אז כמובן... קח את הדברים שלי בערבון מאוד מוגבל... כי... כי כמובן שאני לא רואה את כל השיקולים... עבודה... הורים... תמיכה... ולגמור לימודים... אבל רק שתדע... שקיים משהו אחר... מותר וצריך לחיות בדירה נאה שמרחיבה דעתו של...

“

האם תפילתו של משה רבינו התקבלה???

פרשת השבוע מתחילה עם משה רבינו שהתפלל והפציר והתפלל כמנין ואתחנן... עד שהקב"ה אמר לו: דיי!!! אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה... בקיצור: תפילתו של משה רבינו לא התקבלה... נכון?

אם ככה... יש לי שאלה עצומה:

הגמרא במסכת ברכות אומרת: אמר רבי אלעזר גדולה תפילה יותר ממעשים טובים, שהרי משה רבינו ולא נענה אלא בתפילה... כתוב כאן: שמשו רבינו כן נענה!!! זאת אומרת: נכון... הוא אמנם התפלל להיכנס לארץ ישראל... ובפרט הזה הוא לא נענה... אבל לכל הפחות הקב"ה הראה לו!!!! ואם ככה... אז זה נקרא שתפילתו התקבלה... אתה שומע...?? זה שמשו רבינו לכה"פ ראה את ארץ ישראל מרחוק... זהו!!!! זה כבר נחשב שתפילתו התקבלה והוא נכנס לארץ ישראל... עד כדי כך... שאנחנו לומדים מהתפילה של משה רבינו... איך לפעול שהתפילות יתקבלו...

רבש"ע: וכי זה??? זה נקרא שהתפילה שלו התקבלה??

וכי משה רבינו התפלל לראות את ארץ ישראל מרחוק...???

תסלח לי: אבל להבדיל כמובן... כשסבתא שלי אחרי השואה עלתה לארץ ישראל עם אניית מעפילים מתוך סכנת חיים... משאלה אחת עמדה לפניו... ארץ ישראל!!!! והנה... הבריטים תפסו אותם... והראו להם את ארץ ישראל... אבל רק מרחוק!!!! כי... כי מיד הם לקחו אותם לקפריסין... נו... אתה חושב שמישהו שם הרגיש שמשאלתו התקיימה??? הם ישבו ומררו בבכי... רצינו להיכנס לארץ ישראל... ו... והנה... במקום להיכנס רק ראינו אותה מרחוק...???

אם ככה... אז איך אפשר לומר על משה רבינו שרצה להיכנס לארץ ישראל... והקב"ה הסכים רק שיראה אותה מרחוק... איך אפשר לקרא לכזה דבר שהתפילה שלו התקבלה???

ומה שהכי הכי קשה לי: עד כמה שידוע לי... בן אדם שיש לו משאלה... ו... והוא לא מקבל אותה!!!! אז אם בנוסף לכל הוא גם רואה את זה מרחוק ואין לאל ידיו... זה רק מעיק יותר... רק מגרה יותר... ורק מגביר את תחושת החסר... ככה כולנו יודעים לגבי תחושת רעב... שכשאדם רעב רואה אוכל ואין לו גישה לזה... זה רק יותר מגביר אצלו את המצוקה... **אם ככה:** אז אצל משה רבינו... אם הוא לא זוכה להגיע לארץ ישראל... אז למה להראות לו?? הראיתו בעיניך ושמה לא תעבור...?? למה? בשביל מה לראות? בשביל להתגרות ש... שהנה... הנה הארץ... אבל אני לא זוכה להיכנס אליה?? בקיצור: מכל הפטטת הזו מוכח (והאמת היא שגם בלעדיה... כי האמת היא שלא חייבים בהכרח לשאול שאלות בשביל להסיק שיש פה רובד עמוק יותר) **שפשוט וברור:** שהראיה הזו שהקב"ה הראה למשה זה לא היה סתם ראייה בעלמא... לא מדובר בצפייה במשקפת לנוף הישראלי... אלא על כרחך מדובר בראיה שיש בה משמעות עמוקה!! ראייה שטמון בה קנין נצחי מסוים!! שיש בה מעין תפילתו של משה וקיום הבקשה...

והדברים טעונים הבנה!!!!

והביאור בזה הוא לכאורה כך:

משה רבינו רצה להיכנס לארץ ישראל... מה פירוש להיכנס לארץ ישראל??? הכוונה היא שמשו רבינו רצה להמשיך!! להמשיך את העבודה בעולם הזה!! לזכות לקביעות של עבודת ה' בעולם הזה... קביעות מתבטאת בארץ!!!! בכניסה לארץ וקיום המצוות שאחוזות בקרקע של הארץ!!!! (היסוד הזה הוזכר בקצרה בשבוע שעבר) בקיצור: משה רבינו לא רצה למות!! לא רצה להפסיק את עבודת ה'... הוא רצה להמשיך אותה הלאה... ואכן אם תעני במדרש רבה פרשת וזאת הברכה... יש שם אריכות גדולה במשא ומתן שנשמטו של משה רבינו ניהלה מול מלאך המוות... בקיצור: נשמטו של משה סירבה לעצור את העבודת ה' של עבד ה' הגדול והמסור ביותר!!!! נו... מה עונה הקב"ה למשה??

לא!!! רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה!!!

אין מה לעשות... גזירה היא מלפני... נקנסה מיתה על העולם... ו... ולכל אדם מגיע קיצו... ו... והוא צריך להיפרד...

אבל!!!!!! מה שכן!!! מה שכן תפילתו של משה רבינו התקבלה...

אומר הקב"ה למשה... עלה... עלה ראש הפסגה ושא עיניך...

אני רוצה להראות לך שמה משהו... אני רוצה שתעלה למעלה ומשם!!!! משם תסתכל על ארץ ישראל... לא!!! אמנם אתה בעצמך לא תמשיך לשם... אבל בכל זאת אני רק רוצה שתראה... שתראה מלמעלה מה הולך ביום שאחרי שאתה תסתלק!!!!

ואכן משה רבינו עולה ראש הפסגה... ו... ואז הקב"ה מתחיל להראות למשה את דור העתיד... כמו סרט נע...

משה רבינו לפתע רואה את בית המקדש בנוי... והכל בנוי לפי מה?? לפי השרטוטים שלו... לפי הלכה למשה מסיני...

משה רבינו מציץ לתוך בית כנסת... באמצע קריאת התורה ומה הוא שומע... הוא שומע את הבעל קורא אומר: וידבר ה' אל משה לאמר... משה רבינו פתאום רואה הגבהה... וכולם אומרים בקול: וזאת התורה אשר שם... מי שם?? משה!!!!

משה רבינו ממשיך להביט שמה מלמעלה... ו... והנה... הוא מגיע לאולמי תמיר... בעיצומה של חופה... ו... והנה הוא רואה את החתן מגיש טבעת לכלה... ומה הוא אומר לה?? הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת... כדת מי?? כדת משה!!!!

משה רבינו ממשיך לצפות מלמעלה... והנה הוא רואה סוכה... שבנויה שתיים כהלכתן ושלישית אפילו טפח... רגע... מה זה?? מי אמר לכם שאפשר לבנות ככה?? הלכה למשה מסיני!!!!

ואז משה רבינו פתאום צופה ורואה את ר"ע יושב ודורש תילי תילים של הלכות...

ו... ומה זה?? הלכה למשה מסיני!!!!

פונה הקב"ה למשה ואומר לו: אתה רואה?? רצית שעבודת ה' שלך תמשיך... ולכן מה?? רצית בעצמך להיכנס לארץ ישראל כדי שיהיה המשכיות לעבודת ה' שלך... אז אמנם את זה לא תקבל!! אבל מה כן תקבל??? בא... בא תראה איך שהיא ממשיכה עלה... עלה ראש הפסגה... ואני אראה לך את העתיד... אני אראה לך איך עבודת ה' שלך ממשיכה ע"י עם ישראל... עבודת ה' שלך לא תפסיק לרגע אחד... עבודת ה' שאתה הנחלת תמשיך הלאה והלאה עד סוף כל הדורות... זה!!! זה מה שמשו רבינו ראה שם!! הוא ראה שלמרות שהוא בעצמו לא נכנס!! אבל עבודת ה' שלו תמשיך שם... ולא תפסיק לרגע... אם ככה... אומר משה... אז תפילתי התקבלה!!!!

כי מה משה רבינו התפלל? שהוא רוצה להמשיך... וכי יש לך המשכיות גדולה מזה? שכל מקום שאתה מסתכל... אתה רואה שעם ישראל הולך וצועד בדרך של תורת משה...

זו הייתה נחמתו של משה רבינו בהסתלקותו מן העולם!!!!

נכון... הוא בעצמו הסתלק... אבל הוא ראה בעיניו איך שהתורה שלו ממשיכה לקבע מסמרות וממשיכה לפרוח במשך הדורות...

הנחמה הזו של "עלה ראש הפסגה ושא עיניך" ליוותה הרבה מאוד גדולי עולם וגם יהודים פשוטים במשך הדורות... לדוגמא: חורבן אירופה!!! איזה איום ונורא זה!!!

תסלח לי: מבחינתי... התמונות הכי מזעזעות מהשואה... זה לא דווקא התמונות של המתנות והכבשנים... לא!! זה כבר תמונות של חורבן... אני באופן אישי הכי מזעזע מהתמונות היפות והעליזות של רחובות ורשא וקובנא... תמונות של בנינים רבי קומות וחופות שנעשו מידי יום... הכל פורח... הכל מתקדם... ולחשוב: שלא עברו עשר שנים וכל זה נגדע ונמחק ונהרס ונידש!! התמונות היפות והעליזות האלו הם הכי צועקות!!!! הם הכי מזעזעות... הכל התפתח... בתים בישראל נבנו... ישיבות קמו... והכל נגדע... איזה נוראי שזה!!! נו... איזה נחמה עוד יכולה להיות נחמה למי שמכיר את זה לא מהתמונות כמונו... אלא מהחיים הפעילים שהיו שם?? איזה נחמה פורתא יכולה להיות?

עלה ראש הפסגה!!!! כשאתם קדושים עלו השמימה באותו חורבן... הקב"ה הראה להם קדימה... שאו עיניכם וראו את הדורות הבאים שיבואו אחריכם... ו... שהם ימשיכו בקנאות את הדרך שלכם... ימשיכו את המסורת שלכם... לא!! לא נגדע!!!!

מה שנגדע זה רק מה שנראה כאן... מול העיניים...

אבל עלה!!! עלה ראש הפסגה!! מי שעלה לשמים וראה בטווח של שמים את הדור שיבא אח"כ וימשיך הלאה... ראה שזה לא נגדע!!! זה ממשיך!! וממשיך!!! ועד היום... שבעים שנה לאחמ"כ עדיין יש פוניבז וסלבודקא... ויזניץ ובעלזא גור וסדיגורא וקרלין... מה זה כל השמות האלו? זה שמות של דרכים בעבודת ה'... עוד לפני עלות חמת הצור... וזה ממשיך... ופורח ומלבלב... היום לא צריך לעלות לראש הפסגה לראות שזה ממשיך... אבל אז בחושך הנורא... רק מי שעלה... רק מי שעלה והתעלה באותם מעלות קדושים ראה איך שזה ממשיך... ולנותרים לא נותר אלא להאמין שאנחנו לא רואים למטה... את מה שרואים שם מלמעלה... אבל אם שם בראש הפסגה... יושב שם הקב"ה ורואה אופק מלבלב וממשיך... זה מה שנתן את הכח לבנות על שרידי החורבן

בשבועיים האחרונים שתי ראשי ישיבות גדולים נסתלקו מאיתנו בשיא אונם... בשיא השפע... האבל של התלמידים גדול...

איך ככה נגדע ועזב אותם מורה ומתווה הדרך??

כן... יש בזה בחינה מסוימת מהצער של משה רבינו... איך ככה להפסיק ולגדוע את עבודת ה' באיבה?? נו... מה הייתה נחמתו של משה רבינו?? עלה ראש הפסגה!!! עלה שם בשמים ותסתכל איך התלמידים שלך ממשיכים הלאה בדרך שהנחלת להם... תראה איך שממשיכים על פי ההתוויה שלך... כשמשו רבינו ראה את זה... זה נחשב שתפילתו התקבלה!!!! זה נחשב שהוא נכנס לארץ!! זה נחשב כאילו הוא ממשיך בחי חיות!!!! כי כל רצונו של משה רבינו להמשיך לחיות... הכל היה בשביל להמשיך את עבודת ה'... אבל ברגע שהוא ראה שהכל ממשיך... כולם ממשיכים לצעוד על פי תורת משה... נחה דעתו... ומבחינתו תפילתו התקבלה...

זה נחמה פורתא להמשיך ולהמשיך מתוך נקודת ההנחה שרק הגוף לא זכה להמשיך... אבל בראש הפסגה מרחפת לה דמותו של הרב וממשיכה לבדוק אם אכן אנחנו ממשיכים בדרכו הנאצלת...

על שלושה מכריז עליהם הקב"ה

בכל יום...

כיון שגיליון זה יוצא במייל... ניתן לנצל את ההזדמנות ולכתוב בו דברים שאי אפשר לכתוב בכל שבוע רגיל... אל תתלהב... לא מעניין במיוחד...

ישנו מושג ידוע באנ"ש... מושג ששמו "תיפח"!!

בחור שמגיע ליום הולדת של גיל עשרים ולא התחתן... אז היום זה תיפח... מה זה תיפח??? תיפח הכוונה היא לגמ' שאומרת: "עד כ' שנה יושב הקב"ה ומלפניו לאדם מתי ישא אשה כיון שהגיע כ' ולא נשא אומר תיפח עלמותיו".

מה זה?? מה זה הגיל עשרים הזה?? מה קורה עד אז!!!! ומה קורה מאז?? בקיצור: מה בדיוק קורה בגיל הזה????

אז בקצרה ממש: בגיל עשרים זה הגיל הרשמי שבו בחור נהיה איש!!! מכאן ואילך יש לו דין של איש! במילים אחרות: מגיל עשרים האדם מתחיל להיות אישיות!!! **האישיות** שלו מתחילה להתייצב או יותר נכון להתעצב...

עד היום הוא לא היה איש... עדיין לא הייתה לו אישיות... מכאן ואילך הוא מתחיל לעצב אישיות!!! הוא מתחיל להיות איש!!!! עד כאן ברור??

עכשיו ככה: ממתי שאדם מתחיל להיות איש... הרי איש צריך אשה!!!!

ממתי שבחור מתחיל להיות איש מתחיל להתעורר בו צורך פנימי בהשלמה ובחצי השני שלו ששמה אישה!!!

עכשיו תקשיב טוב טוב:

עד גיל עשרים היות והבחור הוא לא איש... אז הוא מצידו לא צריך אשה... אז מה כן יש?? יש משהו זר שקוראים לו אשה... מדובר במחשבות זרות... היצר הזה הוא יצר זר... זה כמו כל יצר זר שנמצא מחוץ לכותלי בית המדרש... שאם אני אשמור על חומות בית המדרש ועל החומות שלי בעצמי. אז לא יהיה לדבר הזה מדרוך כף רגל אצלי...

כל זה טוב ויפה עד גיל עשרים... אבל!!!! מגיל עשרים ואילך... הבחור שלנו מתחיל להיות איש... וכפי שסיכמנו... איש מתחיל להיות צריך אישה... וכיון שכך: מכאן ואילך לאט לאט מתחיל להתפתח שינוי מאוד מהותי!!!!

היצר לאשה שעד היום היה בגדר יצר זר!!!! לאט לאט זה מפסיק להיות משהו זר... ו... וזה מתחיל להגיע מבפנים!! מצורך פנימי!!!!

עד גיל עשרים... בחור מסוגל לדחות עד הסוף את התאוה הזרה- תאוות עריות... כי... כי אחרי הכל מדובר בתאוה **זרה**!!! זה יצר שלא מגיע אצלו

מבפנים!! אלא **מבחוץ**!!! כל זמן שהיצר הזה מגיע מבחוץ... העסק בשליטה!!!! אפשר לנעול את הדלת חזק חזק... לשמור על העיניים חזק חזק ועל המחשבות חזק חזק ואיכשהו... כולי האי ואולי להינצל באופן מושלם (כמעט...) מחטא... **אבל!!!!!!** מרגע שמגיע גיל עשרים... מכאן ואילך מתחיל (אני מדגיש **מתחיל**... כי כלום מבינים שזה לא משהו אוטומטי... בדיוק כמו שבגיל בר מצווה הילד לא נהיה ביום אחד בר דעת... אבל עכ"פ ביום זה הוא נכנס לתהליך... הוא הדין הכא... מגיל עשרים העסק מתחיל...) מתחיל להתפתח אצל הבחור יצר שמגיע **מבפנים**!!! ברגע שזה מגיע מבפנים... מכאן ואילך זה משהו אחר לגמרי לגמרי!!!!!! מכאן ואילך נדרש מהבחור להילחם לא עם משהו שעומד מבחוץ!!!! אלא עם משהו שנמצא מבפנים!!! **זה כבר מלחמה בעוצמה ובליגה אחרת לגמרי לגמרי!!!** זה הבדל שמים וארץ... ואם אני אגדיר את זה עוד יותר טוב: עד גיל עשרים הבחור צריך להילחם

מול אויב זר!!!!

ומגיל עשרים הבחור מתחיל להילחם

מול עצמו!!!!

מול צורך שהוא חלק בלתי נפרד ממנו בעצמו!! זה הבדל שמים וארץ!! יש הבדל תהומי בין אם יש לי מלחמה מול משהו זר!!! לבין אם יש לי מלחמה מול עצמי!!! כשיש לי מלחמה עם משהו זר... הנצחון הוא די סביר... אבל כשיש לי מלחמה מול עצמי?? כאן זה קרב מר... שלעולם לא יכול להיגמר... כי... כי סוף סוף זה מלחמת אחים... מלחמה פנימית... יש לי צורך אמיתי!!! שמולו אני אמור להילחם... זה נורא מסובך... נורא קשה... **ו... ו... ועל זה!!!! על זה אומרים חז"ל:** הרהורי עבירה אין אדם ניצול מהם כל יום... מה פירוש??? כשהרהורים מגיעים מבפנים... זה... זה משהו שלעולם אתה לא יכול לגמרי למגר אותו... זה משהו שהולך איתך לכל מקום... אתה רק יכול לנהל מולו מאבק תמידי ומר... **תבינ:** כשיש לך עסק מול מחבלים שיוצאים מעזה!!! מה שנדרש ממך זה פשוט לעשות סגר על עזה!!! אם יש חלילה מנהרות... אז צריך גם להשמיד את כל המנהרות... יש מחסום!! יש גבול!! יש חזית! אבל כשיש לך עסק עם מחבלים ישראלים... שיוצאים לך מאבו גוש וסכנין אין לך מה לעשות... זה מגיע מבפנים... אתה בבעיה הרבה הרבה יותר גדולה...

אגב: אמנם מאמר זה לא מיועד לבחור שלנו... לא הייתי רוצה שהוא יראה אותו... אבל האמת היא שבמדת מה... טוב לו גם לדעת את זה... כי בחור הרבה פעמים נבון מאוד מהניסיונות המבישים שיש לו... (מי לא נבון...) אבל הוא לא קולט שאדרבה... הניסיון הנקודתי הזה נובע דווקא מהאיש שבו!!! ואדרבה... ככל שהוא יותר מתקדם לעצב את האישיות שבו וככל שהוא נהיה יותר איש... ככה באופן טבעי אמור יותר ויותר להתפתח אצלו במקביל הצורך הזה... והמצוקה הזו... זה לא תאוה מבישה... אלא כלי קדוש ש... שכמובן עבודת החיים שלנו היא לנווט אותו למקום הנכון וצריך מושכות חזקים כדי שהוא לא יגיע למחוזות זרים...

עד כאן הקפה א'... **קעת נוגש להקפה ב'...**

נחזור לגמ' בקידושין שאומרת "עד כ' שנה יושב הקב"ה ומצפה לאדם מתי ישא אשה כיון שהגיע כ' ולא נשא אומר תיפח עצמותיו". מה זה התיפח הזה?? מה קרה?? למה הקב"ה מקלל אותו?? מה קרה שהקב"ה כ"כ כועס עליו?? על מה יצא הקצף??

תקשיב טוב טוב מה הפשט:

מקובלנו: שלא ניתנה תורה למלאכי השרת!!! והקב"ה לא בא בטרוניה לבריותיו! הקב"ה מעולם לא מביא עלינו ניסיונות שאנחנו לא יכולים לעמוד בהם... **אבל!! שים לב:** **אנחנו** ??? אנחנו כן יכולים **להביא את עצמנו** לניסיונות שאנחנו לא יכולים לעמוד בהם... שמת לב מה אמרתי?? אני חוזר שוב ומדגיש: הקב"ה לעולם לא מביא עלינו ניסיונות שאנחנו לא יכולים לעמוד בהם... אבל אנחנו!!!! אנחנו יכולים במו ידינו להביא על עצמנו ניסיונות שאנחנו לא יכולים לעמוד בהם!!!

הקב"ה אומר לבחור: אני אומר לך תשמור על העיניים! תשמור על עיניי קדושה!! אתה מסוגל!! תסמוך עלי: אני בורא עולם ואני נותן לך ביטוח שאני לא נותן לך ניסיון שאתה לא יכול לעמוד בו!!!! **אבל!!!!** הביטוח הזה תקף עד גיל עשרים!!! בגיל עשרים אני רוצה שתחליף משימה ותתחתן... והנה... אם אתה בבחירתך האישית... החלטת שלא להתחתן עד גיל עשרים... **אם ככה: על זה לא דיברתי!!** קח בחשבון שמגיל עשרים ואילך אתה בבחירתך האישית מכניס את עצמך לאופציה של ניסיון שאני כבר לא מבטיח לך שאתה יכול לעמוד בו... זה כבר על אחריותך הבלעדית!!! ברור?? **עכשיו אני אומר את אותם דברים במילים אחרות:**

תבין: הקב"ה לא בא בטרוניה עם בריותיו!! לא!! הוא לא בא בטרוניה!

אבל אנחנו?? אנחנו כן יכולים להביא את עצמנו לטרוניה איתנו!!

כלומר כך: בחור בן עליה אמיתי שבאמת שומר על עצמו ובאמת קדוש... כשהוא עובר את גיל העשרים. בשלב מסוים יכול לתקוף אותו התמודדויות כ"כ קשות ומרות בעיניי קדושה... יש לו רגעים כ"כ קשים ומרים... ש... ש... שהוא פשוט מוצא את עצמו מול שוקת שבורה... ואז חולפת בו מחשבה:

רבש"ע: מה אתה רוצה שאני אעשה?? אני לא מסוגל!!!!!!

רבש"ע: אני לא מסוגל!! אני לא מסוגל!! לא מסוגל!! זה אאאאאאש!!

מה... רבש"ע?? מה אתה מגיע אלי בטענות?? למה אתה אומר לי אסור... אני... אני לא מסוגל...?? **זה... זה בלתי נשלט!!!!!!**

כמובן שלא מדובר פה בחטאים מיוחדים... מדובר בדקויות... בהתמודדויות של שניות ושברירי שניות... ו... והוא מיד תופס את ההגה ומשתלט על עצמו... (כמובן כל עוד שמדובר בבחור בן עליה... אני כעת

לכך ובהתאם לזאת: **אם אתם הורים טובים תרחמו עלינו!!!!!! זה לא מגיע לנו!!!** הוא בחור טוב... הוא עד היום עשה לכם נחת... עשה לאביו שבשמים נחת... עד היום הוא שמר על עצמו... ועד היום יש לו יראת שמים... ולא מגיע לו הניסיונות המרים האלו בדיוק עכשיו... ושוב: אנחנו חלילה לא מגיעים בטענות להורים שמאוד רוצים כבר לראות את הילד שלהם מסודר... ורק תביא את השידוך... רק מה?? הרי גם אתם מבינים שאם הוא היה כעת לא בן 24 אלא בן 28... הייתם טיפה יותר מתפשרים?? נכון?? ולמה??? כי... כי אני אוי... המצב קשה... אז אני לגלות לכם שהמצב אכן קשה!!! רק מזוית אחרת!!! שאותה צריך לקחת בחשבון... ואין מי שיגיד לכם את זה... כי הוא לא יגיד את זה... קחו בחשבון: שיש לבן שלכם רגעים שהוא עומד מול שוקת שבורה!!! יש לו מצד אחד יראת שמים בשיא!!! ומצד שני יש לפניו אש בנעורת!!! והוא נשרף מהאש הזו. היא שורפת לו את המצפון

אני מקווה שאולי זכיתי לשמשת לפה לזעקה האילמת של אותם בחורים קדושים בני עליה שלא כל המבוגרים קולטים באמת מה עובר עליהם!!! חלק מהמבוגרים הספיקו לשכוח מה זה רתיחת הדמים של גיל הבחורות בשיא עוצמתה... וממילא הם לא לגמרי מסוגלים לרדת לסוף דעתו והרגשתו של הבחור הקדוש שלהם שנמצא כעת בשיא החזית...

אנא הורים יקרים: קחו את הדברים בערבון מוגבל!!! חלילה אל תראו את זה כהתקפה... פשוט וברור שלכם כהורים יש מטרה אחת ויחידה לעשות הכי טוב לבן שלכם... ולחתן אותו ולראות אותו מאושר וכו'...

אבל אני חושב שהייתם רוצים לדעת מה קורה אצלו!!! אז הנה...

שיתפתי אתכם בתחושות שקיימות ואל תחלמו שהוא ייפתח לפניכם בנושא הזה!! אין סיכוי!!! זה הנושא הכי מביש בעולם... עכ"פ אצל בחורים... מה שכן... לא יזיק לבחור כבזה גיל... לדעת את מה שנכתב כאן בתחילת המאמר... שיקבל רקע מה עומד מאחורי הניסיונות הקשים האלו... שיבין שזה לא נובע מאיזושהי חולשה... או ירידה ברוחניות... אלא בסה"כ מהתגברות ופיתוח האישיות...

יתן ה' ואותם בחורים ימצאו מנוחה איש בית אישה... ויבנו בית נאמן לה' ולתורתו... ונא לא לשכוח שאחרי התיכף שהקב"ה אמר בגיל עשרים מאז עברו אבל מאז עברו עוד מים בירדן ועל כל יום שעובר ואותו רווק דר בעיר ואינו חוטא... עומד אבא שבשמים ומכריז עליו!!! על שלושה מכריז עליהם הקב"ה בכל יום... וחד מינייהו: על רווק דר בעיר ואינו חוטא...

כדברנות שכתובים פה... זה ממש מחזק אותו... אדרבה... זה התכנית... זה היעד... קדימה חתונה...

אבל מה יעשה ליטאי!!! שהחינוך שלנו כעת בדור זה!! הוא כן להתעכב קצת... אז ככה: חייבים להסתייג: כי סוף סוף הדברים הם לא שחור לבן... גדולי ישראל הליטאיים ובכל הדורות היו גדולי עולם שהבינו ברוחב דעתם... שבדורות אלו... ה"אישיות" שבבחור מפגרת קצת... זה משהו שמגיע בגיל הרבה יותר מאוחר... (אני לא צריך לספר לך שזה ככה...) וממילא היו מגדולי ישראל שלקחו אחריות והבינו שבדורינו אנו ההתפתחות הזו מפגרת בשנתיים שלוש... וגם במקומות שמקובל כן להתחתן מוקדם... תמיד יש את הרב שלוקח אחריות בכל מקרה לגופו ונותן את התאריך מתי אפשר לגשת... בקיצור: אל תתקשר אלי ותמחה... זה פשוט עניין אינדיבידואלי שתלוי מול כל אובייקט בפ"ע... (מה שברור הוא: שחתונה היא לא פתרון קסם... לקחת שני טפשים ולחתן אותם זה לא החכמה הגדולה ביותר... ולכן לא יכול להיות בנושא הזה כללים שחור לבן לא לטוב ולא למוטב... מי שסובל מתסמונת הראש בקיר מוזמן בזאת להבין שכאן זה לא המקום...)

נו... אז תכל'ס... איפה ה"תיכף" מגיע לידי ביטוי אצל בחור ליטאי???

אז דבר ראשון: צריך לדעת שזו הנקודה!! זאת אומרת: גם הליטאים חייבים לדעת שכל ההיתר להתעכב ולא להתחיל שידוכים... זה לא כמו שכולם חושבים... שלחסידיים חשוב קדושה ולליטאים משום מה זה לא חשוב... **חס וחלילה חס ושלום!!!!** אלא מאי?? יש פה ויכוח ממש נקודתי סביב הגיל המסוים שבו צריך להזדרז להתחתן... אבל פשוט וברור כביעתא בכותחא שבחור שבאמת סובל מניסיונות מרים והוא באמת עומד מול שוקת שבורה בניסיונות אלו פשוט וברור כשמש בצהרים שהוא חייב להתחתן... (כמובן שכל מקרה לגופו... ולכל סיפור יש את הנישה המסוימת שלו... אבל אין שום היתר לטמא את הנשמה ואת העיניים בתוואנה ש"אין אדם ניצול מהם בכל יום..." עפרא לפומיה...)

עוד נקודה מאוד חשובה: והפעם להורים היקרים!!! יש לפעמים מצב שהעיכוב בשידוכים מגיע מצד ההורים... מסיבות שהם לא תמיד ממש מהותיות... אם זה אח או אחות שקשה רגשית לעקוף אותם או בררנות ששייכת לראף מסוים שקשה לנו לרדת ממנו... **אז זהו הורים יקרים:** אני רק רוצה להציג לפניכם את הפן הפחות מוכר!!! והפחות נלקח אצלכם בחשבון... **אני רוצה להעיר את תשומת לבכם: קחו בחשבון!!!!** שיתכן והבן שלכם עובר כעת תקופה מאוד קשה!!!! הוא נמצא בחיל קרבי מידי יום ביומו!!! **אז שלא תבינו לא נכון!!!** זה לא שיש חשש לגורלו הרוחני בהמשך הדרך... לא!!! לא אמרתי את זה!!! זה לא שיש חשש שהוא מתקלקל... ואין לחשוש שהוא יד מהדרך... (כמובן כשמדובר בבן עליה אמיתי... ואין לאף אחד ביטוח בזה...) **אבל מה כן?? אין לכם מושג** עם איזה מחשבות הוא מתמודד... ואין לכם שמץ של מושג עם איזה ניסיונות מרים בשמירת העיניים הוא מתחכך... ומה שהכי חשוב לומר לכם: אל תצפו שהוא יגלה לכם את זה!!! הוא בחיים לא יספר לכם את זה!!! כי הוא כ"כ מתבייש בזה... שאפילו לעצמו הוא מתבייש לגלות את זה... קחו בחשבון: שאחד לכמה זמן הוא מרגיש נפילה בנושאים האלו... והוא נתקף במשברים קשים מאוד!!!! הוא מרגיש שהוא לא שווה גרוש!!! הוא מרגיש שהוא חוטא ופושע... ושוב: אל תחלמו שהוא ישתף אתכם בנושאים האלו!!!! ואי

מעדיף להתעלם מבחור טיפה פחות שמור... אני מעדיף לטמון את הראש באדמה ולא לנסות לחשוב מה עובר על בחור טיפה פחות ירא שמים בגיל 25 פלוס... אני מעדיף לשחק ראש קטן... אתה יודע איך קוראים לרגעים המרים האלו?? **רגעים של טרוניה!!!!**

זו טרוניה!!! טרוניה לכל דבר!!! טרוניה אמיתית!!! טרוניה שאותו בחור מרגיש לא פחות ולא יותר כלפי... כלפי... כלפי הרבש"ע... זה מגיע ממקום מאוד מתוסכל!! עומד לו בחור ירא שמים... שבמשך שששנים הצליח לשמור על עיניים טהורות... הצליח לשמור על קדושת המחשבה... והוא עדיין!!! עדיין ירא שמים מופלג!!!! אבל פתאום!!! פתאום הוא מוצא את עצמו במצב לא מוכר... במצב של שוקת שבורה!!!! פתאום הוא מרגיש שיש לו רגעים שהוא כמעט ולא שולט במצבו!!!! והשלב הזה יום אחד מגיע!!! זה מגיע לבחור בן עליה נורמלי שחוצה את הגיל... (איזה גיל... כל אחד בשלב שלו... בדרך כלל זה מגיע בגילאים היותר בוגרים משלב של 24 ומעלה... אבל לפעמים גם לפני... מה שברור... זה מתחיל בגיל עשרים...) והרגעים האלו בשביל בחור בן עליה... זה רגעי תסכול נוראיים!!!!!! ולא נעים לקרא לרגעים האלו בשם האמיתי... אבל זה רגעים של טרוניה... זה רגעים שבחור בן עליה עומד מול הרבש"ע חסר אונים... וכביכול מרגיש כלפיו: רבש"ע: מה אתה רוצה שאני אעשה... זה בלתי נסבל!!!!

אז זהו!!!!!! שהרגעים האלו מאוד קשים לבאב שבשמים!!!!

אז בשביל זה!!!!!! בשביל זה הקב"ה כבר מקדים את הטרוניה... וכבר על היום הראשון של גיל עשרים הוא אומר לו: תיכף!!! הקב"ה אומר לאותו בחור: אני כבר עכשיו כועס עליך!!! למה אני כועס עליך **כבר עכשיו??** אתה יודע למה אני כועס עליך **כבר עכשיו??** כי הרי אני כ"כ אוהב אותך... והדבר האחרון שהייתי רוצה זה לבא איתך בטרוניה... לכן דאגתי לך מראש והכנתי לך כבר 40 יום קודם יצירת הוולד את הזיווג שלך... הכל בשביל לסדר לך את החיים ולהתאים את החיים לפי ציווי התורה... כדי שהניסיונות שלך יהיו בגבול הטעם הטוב... ועם יכולת מצידך לצלוח אותם כדי שלא יהיה פה טרוניה... אבל אתה!!!!!! במו ידיך!!! בהתעכבות שלך עכשיו... אתה מביא את עצמך **ב י ד י מ** לטרוניה איתך!!! אני- הרבש"ע... אני הרי יודע מה הולך להיות בעוד שנה שנתיים... חודש חודשיים... אתה פתאום תתמודד מול ניסיון מר וקשה... ובלב שלך יחלוף הרהור של טרוניה כלפי!! אז זהו!!! שתדע לך: שלא אני באתי בטרוניה איתך!!! אלא אתה באת בטרוניה איתך!!! ולכן אני כבר עכשיו מקדים וכועס עליך עוד לפני שאתה תכעס עלי!!! אני כועס עליך כבר עכשיו... למה... למה אתה עושה לי את זה?? למה אתה במו ידיך מביא את עצמך לטרוניה עם האבא הכי אוהב שלך שבשמים... זה העומק של תיכף!!!!!!

פחד!!! פחד פחדים!!!! זה... זה מה שעומד מאחורי ה"תיכף" שכל בחור מכיר אותו מגיל עשרים... נו... תכל'ס... מה אנחנו עושים היום?? אז בשלמא בחור חסידי שקורא את הדברים